

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/157/2012
Identifikačné číslo spisu:	4012200763
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4012200763.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľa W. M. bytom X., zastúpeného Y., bytom L., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. septembra 2012, č. k. 23Sd/212/2012-16, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 24. septembra 2012, č. k. 23Sd/212/2012-16, **p o t v r d z u j e**.
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 24. septembra 2012, č. k. 23Sd/212/2012-16, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 6. júna 2012, ktorým odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nie je invalidný, lebo podľa posudku posudkového lekára príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne nemá viac ako 40 %-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podľa posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne, vypracovaných po vyšetrení a vyhodnotení navrhovateľom predložených výsledkov z interného, psychiatrického i neurologického vyšetrenia, posudkoví lekári dospeli k záveru, že u navrhovateľa ide o poruchu osobnosti a správania, agraváciu. Navrhovateľ bol v apríli 2012 hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení so záverom, že ide o ľahkú mentálnu retardáciu s účelovým správaním. V psychiatrickom a neurologickom vyšetrení uvádza neurológ zmiešanú demenciu na podklade alkoholizmu a aterosklerózy, ktorá však nikdy nebola vyšetrená a objektivizovaná. Podľa záveru tejto správy pri pozorovaní na psychiatrickom oddelení v apríli 2012 bolo v popredí účelové správanie rentového charakteru, pri mentálnej retardácii v pásme ľahkej duševnej zaostalosti. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie posudkoví lekári stanovili duševné choroby a poruchy správania, poruchy osobnosti a správania, stredne ťažké narušenie osobnosti podľa kapitoly V, položka 5, písm. a/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., pričom mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú

činnosť určili na 30 %. O správnosti posúdenia zdravotného stavu krajský súd nemal žiadne pochybnosti, lebo nezistil žiadne rozpory medzi závermi posudkových lekárov a závermi odborných lekárov a preto rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ, zastúpený manželkou, včas podaným odvolaním. Navrhovateľ nesúhlasil so stanovenou mierou schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorá je subjektívnou záležitosťou posudzujúcich lekárov. Manželka sa o neho stará už 6 rokov a veľmi dobre vie, aký je jeho zdravotný stav. Navrhovateľ trpí viac rokov duševnou chorobou, ktorá je neliečiteľná. Už z vojenskej základnej služby bol prepustený z dôvodu tejto choroby. Žiadal o objektívne posúdenie zdravotného stavu.

Odporkyňa k podanému odvolaniu uviedla, že navrhovateľ neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia vyhotovených v konaní. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom preskúmania bola zákonnosť rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok.

Podľa § 70 ods.1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods.1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona).

Z obsahu odvolania vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal priznania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 40 %.

Odvolací súd sa podrobne oboznámil s kompletným spisovým materiálom (vrátane posudkového a dávkového spisu odporkyne) a zistil, že v lekárskejších správach obsiahnuté odborné nálezy boli vyhodnocované v rámci vyšetrení uskutočnených na účely posúdenia invalidity navrhovateľa a posudkoví lekári sa v posudku vyjadrili ku všetkým navrhovateľom udávaným ťažkostiam.

Navrhovateľ má základné vzdelanie, pracoval u viacerých zamestnávateľov ako stavebný robotník, resp. verejnoprospešný pracovník. Je v psychiatrickej a neurologickej liečbe od februára 2012, o invalidný dôchodok požiadal žiadosťou z 12. apríla 2012 a k posúdeniu zdravotného stavu predložil lekárske nálezy z psychiatrického vyšetrenia z 24. februára 2012, zo psychologického vyšetrenia z 8. marca 2012 a z neurologického vyšetrenia z 8. marca 2012. Posudkový lekár Sociálnej poisťovne, pobočky v Komárne odoslal navrhovateľa na Psychiatrické oddelenie nemocnice v Nových Zámkoch za účelom hospitalizácie a podania odborného nálezu. Podľa prepúšťacej správy z hospitalizácie od 12. apríla 2012 do 19. apríla 2012, bola u navrhovateľa zistená mentálna retardácia v pásme ľahkej duševnej zaostalosti, romolielieupathia, účelové správanie. Podľa psychologického vyšetrenia vykonaného počas hospitalizácie je osobnosť navrhovateľa simplexná, romolielieupatická, s negativistickým, odmietavým postojom voči psychologickému vyšetreniu. Intelektová výbava exploračiou spadá do pásma ľahkej duševnej zaostalosti. Správanie je kludné, myslenie bez prejavov psychotického ochorenia. V popredí je účelové správanie rentového charakteru. Podľa diagnostického záveru z hospitalizácie ide u navrhovateľa o bližšie nešpecifikovanú duševnú poruchu a zmiešané a iné poruchy osobnosti. Tento stav posudkoví lekári hodnotili ako duševné choroby a poruchy správania, poruchy osobnosti a správania podľa kapitoly V, položka 5, písm. a/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., stredne ťažké narušenie osobnosti. Iné zdravotné problémy navrhovateľ neuviedol. Záver posudkových lekárov nie je v rozpore s nálezmi odborných lekárskejších vyšetrení. Navrhovateľ v odvolacom konaní nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali doplnenie dokazovania. Jeho presvedčenie, že zdravotné postihnutie zodpovedá

invalidite nie je rozhodujúce, pretože posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia.

Okolnosť, že navrhovateľ je považovaný za občana s ťažkým zdravotným postihnutím a bol mu priznaný príspevok za opatrovanie podľa zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci, nie je dôkazom o tom, že navrhovateľ je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, keďže kritériá posudzovania invalidity sú odlišné. Navyše, pre posúdenie invalidity podľa § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. sú rozhodujúce lekárske nálezy, preukazujúce dlhodobosť zdravotného postihnutia v trvaní viac ako jedného roka. Lekárske správy z roku 2012, predložené navrhovateľom sú z obdobia podania žiadosti, žiadne iné lekárske záznamy navrhovateľ nepredložil a teda nebola preukázaná ani dlhodobosť jeho zdravotného postihnutia, teda zhoršenia zdravotného stavu v trvaní viac ako jedného roka (§ 71 ods. 2 zákona).

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že zo základnej vojenskej služby bol prepustený zo zdravotných dôvodov, táto okolnosť nie je podstatná pre posúdenie jeho terajšej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ nesplnil podmienky invalidity pre vznik nároku na invalidný dôchodok a rozhodnutie odporkyne zo dňa 6. júna 2012 považoval za súladné so zákonom a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250i ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.